

ЖИВА НАДІЯ

Січень – березень 2023 р., №123

Християнська газета

www.dorogadoboga.com.ua

**Віруємо в Ісуса Христа, Господа нашого,
що був виданий за наші гріхи
і воскрес для виправдання нашого!**

ВІРУЮ!

**В чому суть Євангелії та
смысл віри в Бога? І до чого тут
Ісус Христос?**

1. «...БО СПАСЕ ВІН ЛЮДЕЙ СВОЇХ ВІД ЇХНІХ ГРІХІВ»

Одразу зазначу, що Євангелія дослівно означає Добра Новина. І ця радісна новина в тім, що грішним людям є шанс на спасіння, тобто є можливість бути у вічності разом з Богом у святих Небесах. Смысл Євангелії можна скласти в декілька подій. Перша подія: народження Ісуса Христа. Про це написано так: «...ось з'явився йому (Йосипу) Ангел Господній у сні, промовляючи: «Йосипе, сину Давидів, не бійся прийняти Марію, дружину свою, бо зачатє в ній то від Духа Святого. І вона вродить Сина, ти ж даси йому ймення Ісус, БО СПАСЕ ВІН ЛЮДЕЙ СВОЇХ ВІД ЇХНІХ ГРІХІВ» (Мт. 1:20-21).

2. ХРИСТОС ПОМЕР ЗА НАШІ ГРІХИ

Отже, першою ознакою істинного християнина є його віра в те, що саме таким чудесним чином народився Ісус Христос: Бог взяв на Себе людське тіло, став людиною (очоловічився). Навіщо? Про це чітко наступні слова апостола Павла до церкви: «Звіщаю ж вам, браття, Євангелію, яку я вам благовістив, і яку прийняли ви, в якій і стоїте, якою й спасаєтесь... Бо я передав вам найперше, що й прийняв, що ХРИСТОС БУВ УМЕР РАДИ НАШИХ ГРІХІВ...» (1Кор.15:1-4). Христос, Син Божий, помер на хресті Голгофи, пролив святу пречисту кров, і це була ціна за наші гріхи перед праведністю Бога-Отця. Це єдина ціна, ніщо і ніхто інший не здатний щось зробити для нашого виправдання перед святістю Бога і нашого спасіння. Тільки Ісус Христос – Спаситель нашої душі. «І знову промовив Ісус: Істинно, істинно кажу вам, що Я – двері вівцям. Усі, скільки їх перше Мене приходили, то злодії й розбійники, але вівці не слухали їх. Я – двері: КОЛИ ЧЕРЕЗ МЕНЕ ХТО ВВІДЕ, СПАСЕТЬСЯ...»

(Ів.10:7-9). Альтернативи Ісусу Христу немає. Так стверджує Святе Писання.

3. ХРИСТОС ВОСКРЕС ДЛЯ ВИ- ПРАВДАННЯ НАШОГО!

Продовження звернення ап. Павла від 1Кор.15:1-4 звучить так: «Христос був умер ради наших гріхів і що Він був похований, і що третього дня Він воскрес...». В іншому місці до церкви в Римі написано, що Христос «був виданий за наші гріхи, і ВОСКРЕС ДЛЯ ВИПРАВДАННЯ НАШОГО» (Рим 4:25).

3.1. ЩО ДЛЯ НАС ЗНАЧИТЬ ВОСКРЕСІННЯ ІСУСА ХРИСТА?

«Бог же й Господа воскресив, воскресить Він і нас Своєю силою!» (1Кор.6:14). «Христос воскрес із мертвих, первісток серед покійних. Смерть через людину, і через Людину воскресіння мертвих. Бо так, як в Адамі вмирають усі, так само в Христі всі оживуть...» (1Кор.15:20-22). У цьому ж 15 розділі Послання до церкви в Коринті ап. Павло пише, що є деякі, які не вірять у воскресіння померлих: «Коли ж про Христа проповідується, що воскрес Він із мертвих, як же дехто між вами говорять, що немає воскресіння мертвих? Якщо немає воскресіння мертвих, то й Христос не воскрес! Коли ж бо Христос не воскрес, то проповідь наша даремна, даремна також віра ваша!»

Якщо людина, яка називає себе віруючою (християнкою) каже, що як вона помре і її тіло закопають і на цьому все (кінець, небуття), то віра такої людини даремна. Головна мотивація віри в Бога в тім, що ми віруємо у власне воскресіння, коли ми набудемо від Бога нове тіло. Припускаю думку, що багато щирих вірян навіть не чули про ці речі. А це важливо. Написано так: «Сіється тіло звичайне (тобто наше земне тіло впаде в землю), встає тіло духовне. Перша людина з землі, земна (тобто Адам був створений Богом із пороку земного), друга Людина – із неба Господь (тобто Ісус Христос, Той, Хто з Неба зійшов до нас, на цю землю). Який земний, такі й земні, і Який небесний, такі й небесні. І як носили ми образ земного, так і образ небесного будемо носити... Мусить тлінне оце зодягнутись

в нетління, а смертне оце зодягнутись в безсмертя» (1Кор.15:44-53). Бог дасть нам нове тіло, яке буде подібне до прославленого Тіла Господа нашого Ісуса Христа: «Улюблені, ми тепер Божі діти, але ще не виявилось, що ми будемо. Та знаємо, що, коли з'явиться, то будемо подібні до Нього, бо будемо бачити Його, як Він є» (1Ів.3:2).

Отже, віра в Бога включає усі три пункти, зазначені тут вище.

4. УСТАМИ СПОВІДУЄМО ДЛЯ СПАСІННЯ

Віра в Бога це особиста справа кожної людини, однак є люди, які стверджують, що треба вірувати в душі й нікому про це не казати, але у Слові Божому написано так: «Бо коли ти устами своїми визнаватимеш Ісуса за Господа, і будеш вірувати у своїм серці, що Бог воскресив Його з мертвих, то спасешся, бо СЕРЦЕМ ВІРУЄМО ДЛЯ ПРАВЕДНОСТІ, А УСТАМИ СПОВІДУЄМО ДЛЯ СПАСІННЯ» (Рим. 10:9-10).

5. МОЛИТВА

Рекомендую прочитати цей останній пункт (висновок), як молитву, вголос – з повною вірою:

«Я – християнин і дитя Боже, і маю тверду надію на спасіння своєї душі. Бог обіцяв, що я буду з Ним у Його Царстві. Я вірю в Слово Боже, Святу Євангелію. Це так і амінь, бо я вірую, що Ісус народився від Духа Святого через діву Марію для того, щоб спасти мене від моїх гріхів. Він страждав і помер на хресті Голгофи заради мого спасіння від гріхів. Син Божий заплатив за мої гріхи Своєю пречистою Кров'ю. Ісус Христос помер, однак на третій день Він воскрес заради мого оправдання! Своїм воскресінням Він дає мені гарантію й мого майбутнього воскресіння! Я вірю, що воскресну і буду піднесений Духом Святим на стрітення з Моїм Господом Ісусом Христом і вже навіки буду з Ним у Його Небесному Царстві. Я усім серцем вірую в Господа Ісуса Христа, як свого особистого Спасителя і визнаю свою віру устами перед людьми й усім духовним світом. Амінь».

Геннадій Андросов

**На обпалених крилах
лелеки в Україну
принесли весну...**

На обпалених крилах лелеки
В Україну принесли весну...
Нам її зустрічати нелегко...
Та, ковтаючи біль і журбу,

Ми радієм Христа воскресінню.
Це за нас Він помер і воскрес!
Від біди в Ньому наше спасіння.
Він – живий! В Нього стільки чудес,

Стільки милості та милосердя
Для твоєї й моєї душі.
На Христа наша доля оперта,
Хай воскресне Ісус і в тобі!

Україна волає від болю
І облечена смутком війни.
Захисти нас, Ісусе, Собою,
В нас воскресни і з нами живи!

Оксана Гудзь

**ЖИВА НАДІЯ
НЕХАЙ ЖИВЕ
У ВАШОМУ СЕРЦІ!**

ЯК І КОЛИ СВЯТКУВАТИ ПАСХУ?

Християни західного обряду у цьому році святкують Пасху Христову у неділю, 9 КВІТНЯ, християни східного обряду святкуватимуть Пасху на тиждень пізніше – у неділю, 16 КВІТНЯ.

Такі розбіжності досі зберігаються через те, що Православна церква визначає дати свята Різдва і Пасхи згідно з застарілим Юліанським календарем, який має суттєву похибку у літочисленні. Ще з 16 століття у світі ввели нове літочислення згідно з Григоріанським календарем.

Варто зазначити, що Пасху західного обряду традиційно називають Католицькою, східного – Православною, однак такі визначення не є правильними, тому що Пасха – Христова.

Чи ж так важлива якась конкретна дата святкування? Ні. Суперечки на цю тему не мають сенсу. «Хто вважає на день, для Господа вважає, а хто не вважає на день, для Господа не вважає» (Рим.14:6). Іншими словами: хто вважає один день важливішим іншого, робить це для Господа...

Отже, важлива не якась конкретна дата, а те, що ми вкладаємо в зміст будь-якого християнського свята (не тільки Великодня).

Головне, пам'ятаймо, що Пасха Христова – це не великодня випічка та крашанки, а, як написано в Біблії: «...бо наша Пасха – Христос, за нас у жертву принесений» (1Коринтян,5:7). Згідно з вченням Ісуса Христа святкувати Пасху християнам потрібно «з опрісноками чистоти та правди» (1Кор.5:8).

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ЯКА ВОЛЯ БОЖА?

«Бо це добре й приємне Спасителеві нашому Богові, Котрий хоче, щоб усі люди спаслися, і прийшли до пізнання правди» (1 Тимофія, 2:3-4).

1) БОЖА ВОЛЯ – ЩОБ ВСІ ЛЮДИ СПАСЛИСЯ.

2) БОЖА ВОЛЯ – ЩОБ УСІ ЛЮДИ ПІЗНАЛИ БОЖУ ІСТИНУ.

«Не бариться Господь із обітницею, як деякі вважають це барінням, але вам довготерпить, бо не хоче, щоб хто загинув, але щоб усі навернулися до каяття» (2 Петра, 3:9).

3) БОЖА ВОЛЯ – ЩОБ УСІ ЛЮДИ ПОКАЯЛИСЯ.

ВІРУЙТЕ В ІСУСА ХРИСТА!

ЩО СТРАШНІШЕ СМЕРТІ?

Усі ми в час війни відчуваємо, що найстрашніше – це смерть.

Ті, хто читають Євангелію, знають, що є ще страшніше – вічна смерть.

Ісус дає нам життя і впевненість на воскресіння у вічності з Ним. Але без віри в Бога, без прийняття вірою жертви Ісуса Христа людина йде на вічну смерть.

В цей час, коли ми бачимо

стільки смертей, болю й важкості, задумаймося про свою душу – не забуваймо, що Бог віддав Свого Сина на смерть, аби кожен, хто вірує в Нього, мав вічне життя. Навіть якщо нас спіткає фізична смерть, ми будемо мати вічне життя з Богом.

**НЕ ЛЯКАЙСЯ,
ТІЛЬКИ ВІРУЙ!**

РЕЛІГІЯ ЧИ ВІРА?

РЕЛІГІЯ – намагання своєю силою догодити Богові завдяки фанатичному виконанню букви Божого Закону та церковних постанов, людських обрядів, батьківських передань та традицій.

ДВИГУН РЕЛІГІЇ – страх перед забобонами, людськими пересудами, пеклом.

«Він (Ісус Христос) сказав їм: «Цей народ устами мене шанує, а серце його далеке від Мене; даремно ж шанують Мене, навчаючи наук людських заповідей. Залишивши Божу Заповідь, ви тримаєтесь людських передань...»

Євангелія від Марка, 7:6-8

ВІРА – служіння Богові усім серцем по духу Христа і виконання Слова Божого (переданого нам в Новому Завіті Господа Ісуса Христа) силою Духа Святого.

ДВИГУН ВІРИ – ЛЮБОВ ІСУСА ХРИСТА: «... любов Божя вилилася в наші серця Святим Духом, даним нам» (Рим.5:5); «Він (Ісус Христос) дав нам здатність бути служителами Нового Завіту, не букви, а духа, бо буква вбиває, а дух оживляє» (2Кор.3:6).

**А ІСУС ЇМ У ВІДПОВІДЬ КАЖЕ:
«МАЙТЕ ВІРУ БОЖУ!»**

Євангелія від Марка, 11:22

ПАСХА, ПАСКА ЧИ ВЕЛИКДЕНЬ?

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТА – це перехід від смерті до життя, звільнення нас від тягаря гріхів, це вихід, перехід людини з рабства гріха та зла до свободи любові, добра.

ВЕЛИКДЕНЬ – українська народна назва свята Воскресіння Христового, походить від словосполучення «великий день». За матеріалами енциклопедичного словника, на теренах України святкувати Великдень почали ще наприкінці першого тисячоліття, із запровадженням християнства. Цією назвою українці підкреслюють особливо шанобливе

ставлення до цього величного свята. До слова, польською та чеською назва свята перекладається як «велика ніч», болгарською «велик ден», а македонці називають це свято Велигден.

ПАСКА – обрядовий здобний хліб, поширений в Україні та ареалах розселення українців (із словника). Виникнення традиції випікати паски трактують по-різному, дехто пов'язує це з християнськими витоками, інші схиляються до язичницького походження обряду. Цей звичай поширений переважно серед слов'янських народів.

НЕЛЯ РОМАНОВСЬКА: «Я ПОБАЧИЛА БОГА ОЧИМА СЕРЦЯ...»

Це сьогодні я відчуваю щасливою: як дружина, мама, авторка книг, християнський психолог, учасниця християнського гурту «5-й ОКЕАН», блогерка Інстаграму. Але я переконана, що теперішній мій душевний мир – наслідок стосунків з Богом... А раніше все було далеко не так... Згадую своє дитинство... Я вважала себе дуже нещасливою і думала, що мене очікує таке ж нещасне

майбутнє... Коли мої мама й тато розлучилися, зрозуміла, що у світі немає стабільності і, щоб встояти в житті, треба маневрувати. Через рік після цього я побачила смерть мами, яку вразив електричний струм. Саме тоді зрозуміла, що таке справжня самотність. Але в цій порожнечі я все ж таки намацала власну душу і зрозуміла, що вона в мене таки є. Я не бачила іншого виходу, тому сама попросилася до

дитячого сиротинця. Іншими словами: самовільно здала себе туди... То було місце високої концентрації дитячої злоби й ненависті. Але саме там я відчула потребу в Комуś, Хто б захистив мене. В цьому закладі я побачила Бога очима серця.

Потім усвідомила, що прийшов час формувати характер і шукати внутрішню силу перемагати. Те, що ми переживаємо, в основному, є логічною проекцією. Нещасні батьки можуть виховати тільки таких же дітей. Тому нам треба прийняти генетику від Небесного Батька, що я й почала втілювати у своє життя. Почала з двох речей: з любові та вдячності. Насамперед пробачила земному батькові й подякувала Небесному Батькові за цю силу перемоги. Потім подякувала Богові за те, що вступила в університет, вийшла заміж і народила дітей.

З Божою допомогою і під керівництвом Духа Святого мені вдалося розібратися в багатьох духовних питаннях, я навчилася звиряти своє критичне мислення зі Словом

Божим і перемагати себе.

Я досі вчуся казати собі болючу правду, чесно визнавати помилки та брати відповідальність за всі наслідки, причини яких почасти є в моїй поведінці. Спочатку це було дуже складно, але Бог завжди на стороні чесних, і Він дає для цього силу. І я зрозуміла, що ми можемо набувати новий характер і обладнувати його новими рисами тільки тоді, коли «почистимо» Божою Правдою душу, «помиємо» її живою водою Святого Духа. А ще я зрозуміла: щоб життя було максимально світлим, і всі пальці залишилися на руках, потрібно ходити в Божому світлі, щоб звести темряву до мінімуму і не пхати руки в січкарню гріхів.

Після таких змагань з собою я відчула покликання від Бога: Творець дав мені натхнення для написання віршів і текстів пісень, повів в служінні разом з гуртом «5-й ОКЕАН». Мої вірші та пісні починаються там, де любов до Господа і людей – в серці. А це – політ і життя зовсім в іншому стилі та вимірі, коли ти не знаєш куди летіти, але

кожні двері, раптово відчинені перед тобою, показують тобі подальший шлях. І мій характер отримав нову рису – вона називається «вірити» і «довіряти». Зараз я працюю над тим, щоб віра в мені стала моєю автоматичною реакцією на кожну подію.

Іноді я дивлюся на шлях, яким йшла. Якось спробувала оцінити всі ті події, описавши своє свідчення в книзі «Усиновлена» і, на моє здивування, стала переможницею міської премії Івана Франка. Моє життя сьогодні – результат невичерпної Божої любові до мене, Його терпіння і милосердя.

Бажаю кожному читачеві цієї газети не згаяти дорогоцінний час такого короткого земного життя і звернутися в молитві зі щирою вірою вже сьогодні до живого Бога. Якщо це вдалося зробити мені, то так само вдасться зробити й вам. Будьте благословенні та щасливі.

**3 повагою, Неля Романовська,
м. Івано-Франківськ**

ДОРОГОЦІННИЙ СПАДОК ВІРИ

Мої спогади про дитинство невід'ємні від спогадів про мою бабусю Олю (маму моєї мами). Вона була низенька, худенька, зігнута вниз від важкої праці, неписьменна, але вона дуже багато вклала в моє виховання. Бабуся була простою селянкою, не обіймала якусь високу посаду, не залишила мені багатий спадок, не була якоюсь впливовою особою, однак мені дуже пощастило з нею... Насамперед тому, що бабуся щиро любила Бога і передала мені те найдорожче, що може мати людина – віру в живого Бога!

Бабуся не купувала мені дорогих подарунків, бо в неї була мізерна пенсія, не водила мене в ресторани, а приготувавши просту їжу, сідала біля мене і по картинках із дитячої Біблії розповідала мені про Ісуса, Авраама, Йосипа, Мойсея, Даниїла та інших біблійних героїв, бо ж прочитати не могла – була неписьменна.

Наш день обов'язково починався з молитви. Батьки бігли на роботу, старші сестрички – в школу, а бабуся вмивала мене, заплітала косички і ми йшли молитися. По-іншому вона ніколи не розпочинала день.

А опісля ми співали пісню «Минула ніч і день настав». Моя неписьменна бабуся знала напам'ять десятки християнських пісень і співала їх всюди – готуючи їжу, прополюючи город, розвішуючи білизну... І ці мелодії підспівувала собі і я, плутаючись в неї під

ногами. Їй не потрібен був магнітофон чи плей-лист у телефоні – бабуся співала від щирого серця, всім своїм еством прославляючи Бога.

А коли мені було три рочки, мама принесла із шкільної бібліотеки «Буквар» і моя бабуся у поважному віці почала вивчати літери. Вчилася сама, вчила літер і мене. Важко давалися їй склади у пенсійному віці, проте бабуся дуже старалася зводити літери в склади, а склади – в слова. Через пів року вона могла повільно по складах читати і тоді в нашому домі з'явилася збірка християнських віршів «Небесні проміння радості». З цієї збірки бабуся вчила мене дитячих віршів про Бога, які десь з чотирьохрічного віку я почала декламувати в церкві на служіннях. Таким чином моя бабуся прищепила мені любов до поезії.

Моя бабуся змогла передати скарб свого серця в майбутні покоління. Вона відійшла у вічність, коли я була старшокласницею. Потім я закінчила ВУЗ, вже більше десяти років працюю з дітками, але в моєму серці живе та віра в Бога, яку передала мені моя бабуся. Завдяки її простій науці я не можу розпочати свій день без молитви і читання Біблії, я й досі зустрічаю ранок піснею «Минула ніч і день настав» і в церкві служу віршами.

Щиро дякую Богові за те, що мені такими близькими є слова апостола Павла: **«Я привожу напам'ять собі твою нелицемірну віру, що перше була оселилася в бабці твоїй...»** (2 Тимофія 1:5).

Я бажаю, щоб всі бабусі, які мають внуків, змогли передати їм найцінніший та найдорожчий скарб – справжню віру в живого Бога! Цей спадок збагатить їх на все їхнє подальше життя!

Навчимося в цьому суровому та швидкоплинному житті правильно розставляти пріоритети, щоб на схилку прожитих літ могли сказати: «Я змагався добрим змагом, свій біг закінчив, віру зберіг. Наостанку мені призначається вінок праведності, якого мені того дня дасть Господь, Суддя праведний, і не тільки мені, але й усім, хто прихид Його полюбить» (2 Тимофія 4:7-8).

Оксана Гудзь, Тернопільщина

ЛЮБОВ

Любов – це почуття серця і душі людини, яке діє у взаємній турботі, повазі, довірі, прийнятті, довготерпінні, відповідальності.

Любов має бути до Бога, до батьків, до дітей, чоловіка до дружини (жінки до чоловіка), до батьківщини.

Одне із визначень любові у грецькій мові є слово – Агапе, що означає жертвну і безкорисливу любов, яка залежить тільки від того, хто любить.

Таку особливу жертвну любов показав до людей (до Свого творіння) Ісус Христос. Він залишив славу Неба, прийняв людське тіло, народившись через діву Марію від Духа Святого, щоб при виповненні часу звершити наше спасіння на хресті.

БІБЛІЙНЕ ВИЗНАЧЕННЯ ЛЮБОВІ

«Любов довготерпить, любов милосердствує, не зздриць, любов не величається, не надимається, не поводиться нечемно, не шукає тільки свого, не рветься до гніву, не думляє лихого, не радіє з неправди, але тішиться правдою, усе зносить, вірить у все, сподівається всього, усе терпить! Ніколи любов не перестає!»

1Кор. 13:4-8

«УЛЮБЛЕНІ, ЛЮБИМО ОДИН ОДНОГО, БО ЛЮБОВ ВІД БОГА...» 1ІВ.4:7

СКАЖИ ДОБРУ «ТАК»!

Сплю третій день... Хворію...
Зі сну мене раптово висмикує телефонний дзвінок.

Я переполошилася спросоння, хапаю трубку, не глянувши на номер:

– Ви дали неправильну адресу чи вас удома немає? – обурюється хтось на іншому кінці слухавки.

– Ви хто, вибачте? – не розумію я.

– Я кур'єр. Я вам везу пакунок.

Далі вона диктує мою адресу.

– Адреса правильна. Я вдома.

– Тож як удома? Ну от я дзвоню – і ніхто не відкриває! – мало не плаче вона.

Я чую, що вона й справді дзвонить у домофон, але мій домофон мовчить, значить, вона дзвонить комусь іншому.

– Дівчино, ви не той під'їзд обрали чи будинок.

– Невже не той? – ніє кур'єр. – Отакої!

Вона ще раз диктує мою адресу.

– Я не знаю, куди ви дзвоните, але не до мене додому!

Я теж починаю нервуватися: «Що за непорозуміння? Дзвонить комусь, а на мене сердиться! У наш час при навігаторах у кожному телефоні як можна адресу не знайти? І взагалі, заздалегідь треба дзвонити, я вдома лише тому, що хворію, зазвичай вдома в цей час нас нікого немає».

Через п'ять хвилин дзвінок у домофон. Знайшла, мабуть.

У мене болить голова. Я кудлата, в

піжамах та халаті, тільки градусника під пахвою не вистачає, у капцях чоловіка (одразу не знайшла свої) тягнуся до ліфтових дверей. Виглядаю, як опудало на полі, ворон розлякувати.

Я вже налаштувалася, що зараз вона мені висловить щось колюче, а я тоді напевно їй.

І тут із ліфта виходить худенька, маленька, наскрізь застуджена дівчинка. Вона замотана шарфом, але червоні хворі очі та закладений ніс видають її з головою.

Я розумію, що вона дзвонила просто від безсилля. На ручки хотіла. Це мені погано – і я можу собі дозволити лежати. А їй теж погано, але вона в хуртовину вештається по місту – розвозить хворим тіткам подарунки. Мабуть, відповідальність, або гроші дуже потрібні.

Вона простягає мені пакет.

Мені стає їй дуже шкода. Навіть не уявляю, як би я на місці цієї дівчини зараз у своєму хворобливому стані змогла б кудись доставляти замовлення.

– Температура у тебе, так? – питаю я.

– Не знаю, але лихоманить, так.

– Зараз, почекай хвилинку...

– Я поспішаю.

– Секунду!

Я повзу додому. Гостей приймати зараз точно не буду, але просто зачинити двері – теж нелюдяно.

Я беру термокухоль із написом «Так! Добро!» (це мені на минулий

Новий рік друзі з фонду подарували) і наливаю туди гарячого чаю з лимоном зі свого термоса. Потім хапаю імбирний пряник і блистер пігулок парацетамолу.

– На, тримай «подаруночок», – простягаю дівчинці. – Тобі зараз треба. Гарячий чай, солодке печиво та жарознижувальне – це майже щастя у нашому стані.

– Ой, а як я вам потім кухоль поверну? Знову сюди тягтися?

– Ні, – я сміюся. – Не треба. Просто пий і одужуй. Бачиш написано: «Так! Добро»? Ось. Це подарунок.

– Просто так? Дякую, – посміхається дівчинка. – Якщо чесно, мені здається, я майже вмираю. А в мене ще дві адреси.

– Може, таксі тобі викликати?

– Ні. Дякую. Там такі «пробки», а мені сьогодні треба встигнути до п'ятої вечора.

Дівчинка робить ковток з кухля і розтягується в блаженній посмішці. У неї навіть щоки порожевіли одразу.

– Боже, з лимо-о-о-ном...

– На здоров'я, подруго. Одужуй.

Я повзу назад у ліжку. По дорозі відкриваю подарунок від замовника.

Імбирний пряник з логотипом їхньої компанії та ... термокухоль.

Мені стає смішно.

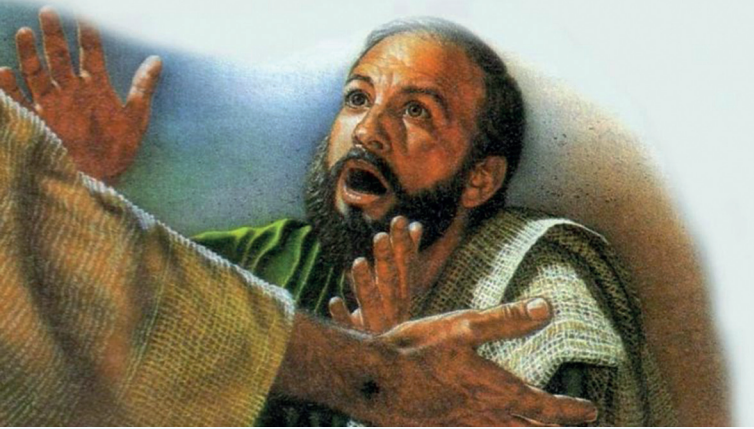
Бумеранги добра, вони всюди.

Просто скажи добру «ТАК».

Авторка тексту
Ольга Савельєва

ІСУС ХРИСТОС – ГОСПОДЬ МІЙ І БОГ МІЙ!

Багатьом людям, які можливо ніколи навіть Євангелії не читали, відомий вислів «Хома невіруючий». Цей вислів має негативний смисловий відтінок. Словник Даля дає таке визначення: «Хома – людина, яка не довіряє, схильна до сумніву». У Православній Церкві наступна неділя після свята Пасхи називається **неділею Хоми**.

Хто ж такий Хома (Фома, Тома)? Це апостол Ісуса

Христа (один із дванадцятьох), який став відомий згідно з Євангелієм від Іоанна як той, хто сумнівався у воскресінні свого Вчителя. Коли по Своему воскресінню Ісус з'явився апостолам, у той час Хома з ними не було. При зустрічі з ним апостоли з радістю повідомили йому, що вони бачили Господа, то Хома на це заявив: «Поки не побачу на його руках ран від цвяхів і не вкладу мого пальця в рани від цвяхів,

не вкладу своєї руки в його бік, – не повірю» (Ів.20:25).

Якщо ретельно дослідити Євангелію, то вислів «Хома невіруючий» по суті є невірним щодо Хоми, тому що сумнів апостола розвіявся буквально через вісім днів. Ми читаємо: «За вісім же день знов удома були Йогу учні, а з ними й Хома. І, як замкнені двері були, прийшов Ісус, і став посередині та й проказав: Мир вам! Потім каже Хома: Простягни свого пальця сюди, та на руки Мої подивись. Простягни й свою руку, і вклади до боку Мого. І не будь ти невіруючий, але віруючий! **А Хома відповів і сказав Йогу: Господь мій і Бог мій! Промовляє до нього Ісус: Тому ввірував ти, що побачив Мене? Блаженні, що не бачили й увірували!**» (Ів.20:26-29).

Згідно з пізнішими переданнями Церкви, Хома став відважним апостолом, який поніс євангельську звістку по

світу, заснував багато церков, дійшов аж до Індії і прийняв смерть мученика за віру в Ісуса.

В євангельській історії про Хому важливо акцент ставити не на тимчасове невірство Хоми, а на його віру. Апостол Хома дав визначення особи Ісуса: «Господь мій і Бог мій!» На жаль, сьогодні багато людей (представників деяких релігійних громад) не можуть вголос зробити таке визнання своєї віри і не визнають Ісуса, як Бога, що з'явився людям в людському тілі.

Інша категорія людей, так само як апостол Хома до часу зустрічі з Христом, сьогодні не тільки мають сумніви в тім, що стосується євангельських передань про Ісуса Христа, а й взагалі не мають віри в Бога. Тому вислів щодо таких людей: «Не будь, як Хома невіруючий!» залишається в силі.

Моє щире побажання до всіх читачів, щоб ми увійшли

в категорію щасливих людей. Згідно з визначенням Христа – блаженних, як вищий ступінь щастя. Щасливі ті люди сьогодні, які не бачили Ісуса Христа зблизька, як апостоли, але увірували в Слово Боже, прийняли вірою Господа, як свого особистого Спасителя і разом з апостолом Хомою можуть вклонитися в дусі та правді Христу і прилюдно висловити своє визнання віри: **«Ісус Христос – Господь і Бог мій».**

Геннадій Андросов

«Промовляє до нього Ісус: Тому ввірував ти, що побачив Мене? БЛАЖЕННІ, ЩО НЕ БАЧИЛИ Й УВІРУВАЛИ!»
(Ів.20:26-29)

ДРУЖЕ, ЧИ ТИ ВІРУЄШ?

ДОБРА НОВИНА ДЛЯ ТЕБЕ

«Ідіть по цілому світові, та всьому створінню Євангеліє проповідуйте! Хто ввірує й охреститься, буде спасений...» (Єв. від Марка, 16:15-16).

Це повеління отримали апостоли від Ісуса Христа. Вони старанно виконували цю Божу Заповідь, йдучи з проповіддю Євангелія по всій землі, долаючи значні труднощі та перешкоди, наражаючи своє життя на небезпеку і навіть на смерть.

Що ж було головним стимулом для послідовників Ісуса Христа йти й свідчити іншим людям про Спасителя світу?

АПОСТОЛИ ПОВІРИЛИ В ТЕ, ЩО ІСУС ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Найглибший зміст воскресіння Ісуса Христа полягає у вічному житті, яке Він дарує усім Своїм послідовникам, що непохитно вірять не тільки в те, що Христос воскрес, але й вірять у своє майбутнє воскресіння для вічного життя.

Христос називає щасливими тих, які не бачили Його особисто після Його воскресіння, але увірували в цю новину. Власне «Євангеліє» й означає «Добра новина». Про що ж саме ця новина? Насамперед про воскресіння Ісуса Христа!

***

«Ісуса Христа, Котрого, не бачивши, любите, і в Котрого віруєте, хоч донині не бачили, і радієте радістю невимовною і преславною, досягаючи вірою вашою спасіння ваших душ» (1Петр.1:8). Цими словами апостол Петро звертається й до нас, жителів планети Земля, у цьому ХХІ столітті.

«Це ж написано, щоб ви увірували, що Ісус є Христос (тобто Сам Бог), і віруючи, мали життя в ім'я Його». Так переконливо записав апостол Іоанн (Єв. від Іоанна, 20:31), щоб ти, любий друже, повірив і отримав вічне життя в ім'я воскреслого Ісуса Христа! Амінь.

НЕ БУДЬ БАЙДУЖИМ ДО СВОЄЇ ДОЛІ!

Він воскрес для твого виправдання, для того, щоб ти мав вічне життя. Тож обери Життя з Богом, а не вічне прокляття, не прирікай свою безсмертну душу на вічну погибель. Це й для тебе Христос приготував Святі Небеса, щоб ти мав Боже Царство. Повір, що й для тебе там є визначене місце Господом: «Нехай серце вам не тривожиться! Віруйте в Бога, і в Мене віруйте! Багато осель у домі Мого Отця; а коли б то не так, то сказав би Я вам, що йду приготувати місце для вас. А коли відійду й приготую вам місце, Я знову прийду й заберу вас до Себе, щоб де Я – були й ви» (Євангеліє від Іоанна, 14:1-3).

Петро Українець

Страшний капкан, в який сатана уловлює людські душі: байдужість до своєї долі, свого життя. Часто молода людина, яка ще тільки-но починає життя, вже зухвало заявляє: «Мені все одно!» Можливо своєю удаваною байдужістю така душа закривається від жорстокості світу навколо, мовби хоче себе убезпечити. Однак коли людина заявляє, що їй байдуже до того, що чекає її за межею смерті, то це її трагедія навіки. Тож попередити вічність, твоя душа вічна! Це тіло, в якому тимчасово перебуває твоя вічна душа, колись піде в землю, а де буде твоя сутність?

Мені, як християнину, не є байдуже до твоєї долі. Тому ти читаєш цю газету. Кожному християнину, який пізнав Господа Ісуса Христа, як свого особистого Спасителя, також не байдуже. І через цю газету я хочу кричати до тебе, стукати та волати: **«НЕ БУДЬ БАЙДУЖИЙ!»** Розчепи на решті свою «черепашку», відкрий своє серце й уста до Бога! Він живий,

P.S. Через що людина байдужа до того, що очікує її за межею смерті? Через її невірство. Така людина по суті не вірить в Євангеліє. Цілком можливо, що вона релігійна, і навіть подеколи відвідує храм і вважає себе християнкою (християнином), але якщо такої «християнці» серйозно поставити питання: **«Чи ти віриш в те, що смерть – це тільки межа, за якою вічність? Твоя душа постане перед Богом на суд, щоб дати звіт про своє земне життя».** То така душа знайде якусь відмовку, на зразок того «хто звідти повернувся?» чи «всі там будемо». Тим самим така людина виявляє своє невірство Богу.

Ще може бути й такий парадокс, що людина, яка певною мірою релігійна, і може на вітання «Христос воскрес!» відповідати «Воістину воскрес!», однак насправді не вірить в те, що Христос воскрес.

Тому паростки байдужості насамперед тягнуться від головного гіркого кореня: невірства.

Лише через незнання і невірство у силу воскресіння Ісуса Христа грішники залишаються під владою диявола. Христос Своїм воскресінням розірвав кайдани пекла і відкрив для людей Небеса. Тож не залишайтеся в невірстві – ІДІТЬ ДО ХРИСТА, ШЛЯХ ДО ЖИТТЯ ВІЛЬНИЙ!

«Стороже, яка пора ночі? А сторож сказав: «Настав ранок, а все ж іще ніч»» (Біблія, Ісаїя 21:12)

СКІЛЬКИ ТРИВАТИМЕ НІЧ?

Сьогодні ти також питаєш Господа: скільки ще триватиме ніч? Коли скінчиться ця п'ятма війни, що покрила нашу країну? Слово Боже говорить: «Настав ранок, а все ж іще ніч».

Як прожити цей проміжок часу, коли все ще ніч, а до ранку ще треба чекати?

Цієї зими ми всі мали значні випробування, особливо тоді, коли відсутнє електричне освітлення будинків, вулиць. Таке враження, що п'ятма згущається... Це давить і гнітить. А щоденні новини про трагедії тиснуть серце невимовним болем...

ЩО РОБИТИ?

Однак життя продовжується, і ти не просто у стані очікування того, що ніч закінчиться і ранок таки прийде, ти розумієш, що потрібно повноцінно жити й шукати сенс життя навіть у цій суцільній темряві.

1) Ти маєш рухатись у своєму покликанні! **ПОТРІБНО ЖИТИ!** Потрібно наполегливо і сумлінно робити те, до чого тебе покликав Господь. А ранок все одно настане і він вже близько...

2) Зараз не стоїть питання, як вірити хтось... Як віриш ти? Яка твоя віра? Чи зможеш вистояти у цей темний час? Це питання твоєї власної віри та боротьби. Блаженні ті, хто надію свою складають на Бога. Особливий прояв практичної віри саме тоді, коли ти в тісних обставинах, однак продовжуєш вірити Богу і надіятися, що ранок близько...

Тупий невимовний біль стискає серце через думки про численні жертви, руйнування України. Кращі її сини та доньки віддають свої життя, щоб Україна жила,

А РАНОК ПРИЙДЕ ВІД ГОСПОДА!

щоб у неї було майбутнє. Але знову обстріли, знову новини про руйнування мирних осель, нові жертви... **«ГОСПОДИ, ДОКИ?»** ...Інколи може здаватись, що Бог наче не чує твої молитви, але це не так.

МОЛИТВА ЦЕРКВИ МАЄ СИЛУ!

3) У цей час щирі християни стоять у молитовній боротьбі вдень і вночі, беручи в окремі дні спеціальні пости і молитви, благаючи Господа про мир, про перемогу світла над темрявою. Є багато свідчень, як Бог відповідає на молитву Церкви Христової. Остаточна відповідь від Бога прийде. **ПРОДОВЖУЙТЕ МОЛИТИСЯ!**

ОЧІКУВАТИ В ТЕРПІННІ

4) Потрібно очікувати ранок в терпінні. Християнине, продовжуй сумлінно чека-

ти, бо терпіння повинно бути дією, щоб ти у повноті складав свою надію на Бога. **«Бо вам терпеливість потрібна, щоб Божу волю виконати й прийняти обітницю!»** (Євр. 10:36). В іншому перекладі слово «терпеливість» подається, як «наполегливість». Це не пасивне очікування, покора обставинам, а активний рух вперед, дія, пошук виходу, це боротьба, як внутрішня, в тобі, так і зовнішня – з тісними обставинами навколо.

УМОВИ ПЕРЕМОГИ

5) І ти обов'язково встоїш і переможеш, і побачиш ранок нового дня, якщо...

5.1) переведеш свій погляд з темряви на світло. Можливо зараз темрява ззовні, однак у твоїй душі є світло. Твій світильник палає яскраво!

5.2) А світлом є Ісус Христос! Серед

повної темряви є Світло істинне!

«Народ, що в темноті сидів, світло велике побачив, а тим, хто сидів у країні смертельної тіні, засяяло світло» (Мт. 4:16).

«А Світло у темряві світить, і темрява не обгорнула його!» (Ів. 1:5)

6) Продовжуй наполегливо трудитись на ниві Божій, продовжуй молитися, вірити і надіятися, не втікаючи від Його волі, і нехай сяйво, яке є в тобі, сяє й іншим.

«ВИ – СВІТЛО ДЛЯ СВІТУ» (Мт. 5:14).

НАБЛИЖАЙ РАНОК ДОБРИМИ СПРАВАМИ!

7) **«Отак ваше світло нехай світить перед людьми, щоб вони бачили ваші добрі діла, та прославляли Отця вашого, що на небі»** (Мт. 5:16). За цей рік війни в християн було багато роботи. Саме члени Церкви Христової багато трудяться, зокрема волонтерами, також надають значну допомогу тимчасово переміщеним особам.

8) Для повного успіху важливо залишатися в спокої. Без метушні, сумнівів, криків, жодного відчаю – навіть краплі відчаю не допускай! **ЛЮДИНІ МИРУ, СПОКОЮ НАЛЕЖИТЬ МАЙБУТНЄ.**

Тож СВІТИ І ВНОЧІ!

9) А ранок обов'язково настане... **БО ЦЕ БОЖИЙ ЗАКОН.** Сонце світить завжди. День настає після темної ночі, бо так каже Господь. А після зими настає весна! Тож прийде Божий ранок і Божий день!

ОТЖЕ, РАНОК ПРИЙДЕ ВІД БОГА, І ВІДПОВІДНО ВІЙНА ЗАКІНЧИТЬСЯ ВІД БОГА. МОЛИМОСЯ ПРО ЦЕ, НЕВПИННО ПРОСЯЧИ ГОСПОДА НАБЛИЗИТИ РАНОК ПЕРЕМОГИ СВІТЛА НАД ТЕМРЯВОЮ НОЧІ.

Петро Українець

Оля Рокіцька: «Я не шукала Бога, але Він знайшов мене по Своїй великій милості та любові!»

Виростала я в неповній сім'ї. Мама тяжко працювала, щоб забезпечити мене і моїх двох молодших сестер. Я рано подорослішала, бо, як старша з дітей, відповідала за сестер і вчилася бути самостійною. Виховували мене світські книги, друзі з вулиці, телевізор... Чи ж навчить що доброго вулиця? Я думала, доки молода, поживу на повну, попробую все, а не думала, що буде завтра. Жила сьогоднішнім днем, намагаючись брати від життя все, що могла. Звичайно у це «все» входили тілесні розваги, плотська задоволення. Я ненавиділа понеділок, бо потрібно йти до школи, яку часто

пропускала, а чекала вихідних, щоб розважитись. Моє життя стрімко йшло до самого низу, я не бачила ніякого сенсу в ньому.

Однак прийшов час, коли мені стало соромно за свою поведінку. Дивлячись на це почуття (вже з точки зору дитини Божої, народженої згори), я дякую Богу – це почуття від Духа Святого. Якби моя совість мовчала, чи ж з'явилось в моєму серці бажання щось змінити? Ні! Отже, я хотіла змінити своє життя на краще, але не могла нічого вдіяти, бо гріх вже повністю заповнив моє серце...

Ще з дитинства я заду-

мувалася чи є Бог і подумки зверталась до Нього: «Якщо Ти є, то покажи мені Себе». Тепер розумію, що Господь ніколи не запізнюється, Він завжди приходить вчасно.

В 16-річному віці я познайомилася зі своїм майбутнім чоловіком Русланом.

Виявилось, що він виростав в християнській сім'ї. В моєму оточенні не було євангельських християн, я вперше почула, що є така віра від сестри мого хлопця. Він з дитинства відвідував церкву, хоч Богу не служив і на той час в церкву не ходив. Мені стало дуже цікаво, як там проходять служіння. Я потягла Руслана до церкви...

Одразу мені надзвичайно сподобався спів церковного хору, і ми щонеділі почали відвідувати церкву. Тепер я розумію, що те бажання відвідувати церкву мені також дав Дух Святий. Так багато людей приходять до церкви, однак вони так і не зустрілися з живим Богом, не покаюлися в своїх гріхах...

Я слухала проповіді служителів церкви і нарешті зрозуміла, що мені потрібно покаятись в своїх гріхах і кардинально змінити своє життя! І це почуття в серце людини дає Дух Святий! Щире покаяння дає Бог! Не варто

самовпевнено думати, що ти встигнеш покаятись потім. Якщо сьогодні у тебе таке бажання, то рішуче кайся, молися, плач, благай Господа пробачити твої гріхи! Бо завтра для тебе може не настати!

На той час я вже вийшла заміж і у нас народилась перша донечка. Влітку 2009 року я увійшла в Завіт Господа, прийнявши по вірі святе водне хрещення, як написано в Євангелії: **«Хто вірує й охреститься, буде спасений...»** (Євангеліє від Марка, 16:16); **«Покайтеся, і нехай же охреститься кожен із вас у Ім'я Ісуса Христа на відпущення ваших гріхів...»** (Дії апостолів, 2:38).

Після заміжжя моє життя склалось нелегко, ми не були готові до одруження і тому часто виникали непорозуміння. Чоловік поступово перестав відвідувати церкву, але Бог зберіг нашу сім'ю. Сім'я – це Божа установа, велика відповідальність. Тому я, вже не просто як жінка, а щира християнка, боролася за свою сім'ю. Пройшло 14 довгих років моїх гарячих молитов і сліз, доки Руслан усім серцем нарешті навернувся до Господа і цього року (19 січня!) прийняв святе водне хрещення.

Велика Божа милість до нас!

Господь нас благословив шістьма дітками, хоч лікарка казала, що в мене може не бути дітей. Коли нашому синочку виповнився один рік, він впав з ліжка, вдарився головою і в нього почалися судоми, він почав втрачати свідомість. Я розуміла, що «швидка» може не доїхати і ніхто не може допомогти, крім Господа. Я просто завоплала: «Боже, допоможи!» І в ту мить з дитиною стало все добре. Також в нашого синочка Матвійка було відкрите овальне вікно в серці, яке повинно було по визначенню лікарів затягтися до двох років, бо потім вже не затягнеться. У нашого Матвійка воно було відкрите на 0,4 см аж до шести років (!). Коли ми робили планове УЗД в сім років, то чудесним способом воно було закрито. Над нашим синочком збулося Слово Боже: **«Ось Я натягну нову шкіру на їхні рани, вигою їх, уздоровлю їх...»** (Ієремія, 33:6).

Також Бог зцілює мене від кісти, попри мою відмову від гормональних препаратів: **«...бо Я – Господь, Лікар твій!»** (Вихід 15:26).

За все слава і хвала нашому Великому Богу!

Оля Рокіцька, м. Львів

СВІДЧЕННЯ ПАСТОРА ЦЕРКВИ ПРО БОЖУ ОХОРОНУ ТА ЗАХИСТ У ЧАС ВІЙНИ

Ми жили звичайним життям, мали свої плани на завтра... Вранці 24 лютого 2022 року наш син збирався на роботу до Києва, і ми почули вибухи. Зрозуміли, що відбувається те, чого не очікували: почалася війна. В той день син вже не поїхав на роботу. Ми поїхали до столиці, аби забрати старшу доньку, яка там працювала.

Ми вважали, що Буча – відносно безпечне місце. Проте насправді так не було.

Повномасштабна війна почалася з атаки на аеропорт в Гостомелі. Туди був висаджений ворожий десант. Звідти від нашої домівки навпростець приблизно 7-8 км. Нам спочатку здавалося, що це далеко. Так минув тиждень. Ми хотіли виїхати, бо знали, що війна – це щось страшне. Ми знали про це теоретично. Але в нас не було достатньо палива. Крім того, тоді був дуже великий потік людей, які виїжджали. Ми вирішили, що виїдемо пізніше. Але цього не сталося. Бо ще через тиждень бої відбувалися зовсім поруч, на наших вулицях.

Жорстокі бої точилися у напрямку м.Ірпінь. Ми з сім'єю та друзями були змушені перейти у підвальне приміщення, щоби зберегти своє життя.

Після першої атаки на Ірпінь ми побачили, як нищиться інфраструктура міста. Там, де нещодавно будувалися гарні, просторі будинки, де жили сотні й тисячі молодих сімей з дітками – тепер були руїни.

Був зруйнований гарний, великий магазин, але він продовжував працювати, тому ми змогли купити необхідну їжу, воду, медикаменти.

Наша сім'я одразу долучилася до служіння іншим. Ми допомагали вагітним, тим, хто нещодавно народив – вони боялися, сиділи по підвалах. Мої діти відносили їм їжу та ліки. Так тривало приблизно тиждень.

НАША ДОЛЯ І ЖИТТЯ – У БОЖИХ РУКАХ

Пізніше ситуація значно погіршилася: російські війська окупували Бучу. Їхні танки заїхали на подвір'я наших сусідів. Вони їхали, вмикаючи задню швидкість, ламаючи ворота, руйнуючи все на своєму шляху. Ми почули перші постріли. Були вбиті перші чоловіки, які, на думку росіян, чимось могли їм загрозувати. Але все це було безпідставно.

Ми потурбувалися про їжу, воду та медикаменти, але водночас розуміли, що тут потрібне надприродне втручання Бога. Ми забезпечили себе тим, що було у наших силах. Але хто може знати заздалегідь: куди впаде снаряд? У цьому випадку самі себе ми не змогли б захистити.

То був час тестування нашої віри, нашої організації як сім'ї. Ми почали кожного дня шукати Бога і в молитвах звертатися до Нього: «Наша доля і життя – у Твоїх руках». Ми молилися за наших сусідів, за нашу вулицю, за місто...

На моїх очах росіяни «Градами» обстріляли підстанцію, яка подавала електрику – і все погасло: перестала працювати техніка, холодильники, зник мобільний зв'язок, припинилось теплопостачання. У цей час ми знаходили свій прихисток у підвалі.

В один з тих важких днів снаряд

влучив у наш сад. Але той снаряд не розірвався. Хтось скаже, що він був відсірлим або надто старим, але ми віримо, що це Господь зберіг!

Коли росіяни атакували Ірпінь, поблизу нас було багато розбитої ворожої техніки. Уламки розліталися по наших будинках, деякі будівлі загорялися.

Танки заїхали на нашу вулицю. Перед тим ми молилися, щоб цього не сталося. І танки розверталися на середині дороги до наших будинків. Я вірю, що це Бог зберігав нас, захищав тих, хто покладає надію на Нього.

За деякий час ми вирішили покинути Бучу. Це було дуже ризиковано, бо бомбардували сильно – і Бучу, і Ірпінь.

Ми йшли в бік Ірпеня після недавнього бою. Все диміло, довкола – розбита російська бронетехніка, вбиті російські солдати.

Ми переступали через їхні трупи. Мої діти, мої дівчатка були дуже налякані. Пам'ятаю, дружина сказала: «Діточки, йдіть вслід за татом!» Поруч було багато нерозірваних снарядів і мін.

Так ми вийшли через Ірпінський міст до опорного пункту українських військ. Я захотів обійняти першого кремезного українського солдата, який сказав рідною мовою: «Ви на своїй землі!»

Ми змогли покинути Бучу, але через тиждень (коли відновилися в силах та емоціях) завантажили автомобіль продуктами і повернулися в рідне місто. Там всюди було видно сліди руйнувань...

Багато смертей російські війська принесли на землі Бучі, Ірпеня та Ворзеля... Ми заїхали туди, привезли продукти, воду, медикаменти.

У Бучі є церква християн віри Євангельської. До речі, пастор тієї церкви та його сім'я вирішили залишатися на місці, і Бог зробив чудо. Росіяни робили зачистку, атакували Дім молитви, вивели всіх людей з підвального приміщення, перед тим порізавши колеса всіх автомобілів, які там були. Вони арештували сина пастора, повели його в підвальне приміщення. Російські солдати були готові його розстріляти. Пасторська сім'я кликала до Бога, вони просили в Нього захисту. Почали співати псалом. Один із солдатів, який в той момент стояв поруч з батьками, покинув їх і спустився в підвал. Повернувшись, він сказав, що їм пощастило, на цей раз їх ніхто стріляти не буде. Але сім'я пастора знає, що це Бог заступився.

На жаль, поруч дуже багато зруйнованих будинків, але Дім молитви лишився неушкоджений! Члени церкви згуртувалися і почали усім жителям, що залишилися, допомагати їжею, водою, ліками.

ДОРОГІ ДРУЗИ, війна – це страшне явище. Я хотів би, щоб ми мали живу надію, щоб ми набули щирої віри в живого Бога. **ПЕРЕМОГА БУДЕ ЗА УКРАЇНОЮ!** Ми відбудуємо зруйновані міста і села. Головне – ми повинні жити в мирі між собою, мати єдність, робити те, що можемо, наближаючи перемогу. Бажаю вам віри, здоров'я та мирного неба над головою!

Сергій Вознюк

ЧУДО В БАХМУТІ

Два снаряди вдарили за два метри від автомобіля, але жоден не розірвався. Про Боже чудо в Бахмуті розповідає капелан В'ячеслав: «Вчора вночі повернувся з капеланською місією із Бахмуту та хочу поділитись свідченням про Божу милість. 4 січня, перебуваючи в Бахмуті, сталася надзвичайна подія.

Спілкуючись з воїнами, молячись за них, давав нашівки з написом «Господь оберігає та дає перемогу». Приїхали два медики, і я поділився з ними нашівками. Один з них попросив шеврон-нашивку зі словами «З Богом за Україну» і я від-

дав йому свою.

Вони сіли в авто і декілька хвилин стояли. Буквально у двох метрах від них (від мене метрів 25) прилітає один снаряд і через короткий час – другий. Обидва не розірвались. На авто, в якому сиділи медики, посипалась земля від прильоту снаряда. Один з медиків виходить з авто і, трясучись, підходить до мене й говорить: «Капелане, дякую, що ти тут. Бог дійсно захищає».

Потім сказав, що цю нашівку залишить, як свідчення про Божу охорону для своїх дітей та внуків.

Був ще один медик метрів за 10 від прильоту, то він свідчив, що це Божа рука не дозволила розірватись снарядом. Всі, які були свідками, говорять про одне – що це Бог зберіг їх.

Навіть самі затяті скептики погоджуються, що два підряд снаряди, які не розірвались, – це чудо.

Брати, Бог живий, і Він робить чудеса і сьогодні. Бог присутній на фронті, і Його там багато...».

<https://sobor.com.ua/news/>

ЦІЛА ГРАНАТА БІЛЯ СЕРЦЯ: ЛІКАРІ ПРОВЕЛИ УНІКАЛЬНУ ОПЕРАЦІЮ ПОРАНЕНОМУ ВІЙСЬКОВОМУ

Українські лікарі провели операцію з видалення гранати, яка не розірвалася, з тіла військовослужбовця.

Операцію проводив один з

кращих хірургів Андрій Верба. Видалення гранати здійснювали без електрокоагуляції, оскільки граната могла здетонувати у будь-який момент.

Оперативне втручання пройшло успішно, а пораненого військовослужбовця відправили на реабілітацію та відновлення.

Гранату видалили у присутності двох саперів, які страхували безпеку медичного персоналу. Вага гранати складає близько 275 грамів.

Дякуємо Богу за українських лікарів, які ризикують власним життям заради інших! Молимося про благословіння Господнє для усіх медичних працівників!

ДИВОВИЖНИЙ ПОРЯТУНОК

Військовий капелан Валерій Хома розповів дивовижну історію порятунку бійця на полі бою, коли ворожий 125 мм снаряд прилетів йому прямо під ноги та не розірвався.

Це сталося, коли ворог почав обстрілювати українські позиції. Один з військових, на ім'я Юрій, у цей час молився. 125 мм снаряд прилетів йому прямо під ноги та не розірвався. Чоловік навіть доторкнувся до нього руками.

Капелан Валерій описав свідчення на своїй Facebook-сторінці:

«... Юра вразив мене щирістю, гумором та вірою. Він розповів неймовірну історію Божого

захисту під час артобстрілу з боку ворога. Він молився у цей час, і 125 мм снаряд, який прилетів йому прямо під ноги, не розірвався і він навіть торкнувся його руками. Юра є живим свідченням віри і Божої милості! І я радий бути підтримкою усім воїнам. І такі, як Юра, є підбадьоренням для мене. Щира подяка цим воїнам. Слава Богу за таких героїв віри. Слава Богу за наш народ! Разом до перемоги!»

Ми маємо багато прикладів, як Бог творить чудеса у відповідь на молитву. Тому закликаємо усіх до ревної молитви про перемогу та мир!

НАКЛАВ НА СЕБЕ РУКИ, АЛЕ БОГ ПОВЕРНУВ ДО ЖИТТЯ!

ІВАН КАЛЄВ, м. ЗАПОРІЖЖЯ, СВІДЧЕННЯ

Я займався боксом з дитинства і всіляко намагався досягти успіху. Про мої спортивні досягнення писали в газетах і знімали телесюжети. Моя мама збирала усі статті й берегла, як згадку про успіхи свого сина. Але потім в моє життя прийшли наркотики – спочатку легкі, а згодом і важчі. Гріх прогресував і брав верх. Я вже не думав про те, щоб досягти якихось успіхів у спорті, а прагнув досягти «успіху» через кримінальні справи, бо потрібні були гроші на наркотики...

Через наркотичну залежність я зруйнував своє життя і життя близьких людей. Своєю нестерпною поведінкою і поганим відношенням до своїх батьків я зруйнував їхню довіру до мене, хоч вони довго терпіли мене. Ніхто вже не вірив, що я можу змінитися на краще. Врешті тато залишив сім'ю, після чого я тричі потрапив до психіатричної лікарні.

Я залишився з мамою, яка продовжувала піклуватися про мене. Я ж не міг нічого зробити з собою (наркотик був сильніший) і почав все підряд вносити з дому...

Не бачачи виходу, вирішив закінчити своє нікчемне існування через самогубство, вколовши собі смертельну дозу наркотику. Пам'ятаю, що втратив свідомість...

Коли ж прийшов до тями вранці, то дуже здивувався, бо точно знав, що мав померти. Раніше мене уже декілька разів відкачували через передозування.

Тоді чітко зрозумів: якщо після такого залишився живим, то мені конче потрібно щось змінити у своєму житті, і я попросився в наркологічне відділення. Коли там у мене відмовили нирки, мене перевели у реанімаційне відділення, де я вперше почув Євангеліє. Чоловік, який проповідував мені живе Боже Слово, не говорив заученими фразами, а просто розповідав, яким нікчемним було його життя, і як Бог його змінив. Мені запам'яталися два моменти із його свідчення. Він

сказав: «Мені Бог дав вірну дружину. Я можу поїхати десь на довгий час і знаю, що вона мені не зрадить. І друге – мені Бог дав вірних друзів. Раніше всяке бувало. Але тепер я маю по-справжньому вірних друзів». Ці два епізоди дуже сильно вкарбувалися в мою пам'ять. Той чоловік запропонував мені поїхати у християнський реабілітаційний центр до Запоріжжя, де мені зможуть надати реальну допомогу. Звичайно, що я погодився.

Моя мама, яка щиро вірила у мою переміну, теж почала відвідувати євангельські зібрання. Через деякий час вона покаялася і служить Богу. Літом 2022 року мама виїхала з окупованого Бердянська до Запоріжжя, щоб прийняти водне хрещення зі своїми друзями із церкви. Для неї це було дуже важливо. Через три дні перебування в реабілітаційному центрі я вперше в житті потрапив в євангельську церкву, де щиро покаявся перед Богом у своїх гріхах і відчув надзвичайне полегшення. Бог звершив справжнє чудо у моєму житті! Я не відразу все зрозумів, але повернувшись в реабцентр, мені вперше у житті прийшла світла думка. Річ у тому, що мої відносини з батьком для мене були назавжди втрачені без можливості вирішення. А тут мені прийшла думка, що ніяких проблем насправді не існує. Все дуже просто вирішується через відверту розмову...

Отже, у реабцентрі почався процес глибокої переміни мого життя, мислення і характеру. Бог почав трудитися наді мною, навчаючи послуху. Господь зрошував мене як істинного християнина.

Пройшовши повну реабілітацію, я почав працювати у Запоріжжі, потім переїхав у Бердянськ. Там жив і допомагав у центрі для безхатченків. Потім переїхав у Донецьку область допомагати на будівництві. Також я ревно проповідував Євангеліє, тому що мені хотілося з усіма ділитися тими чудесами, які Бог зробив у моєму житті. Але мені, молодому

хлопцю, також хотілося одружитися і мати вірну дружину. Та я розумів, що хтось приходив до Бога, так би мовити, нулем, а у мене ще й був величезний мінус. Я заборгував гроші людям, які на певному етапі довіряли мені. У мене також була маса банківських кредитів. Без розв'язання цих проблем я не міг навіть думати про створення сім'ї.

Тож я вирішив поїхати за кордон, щоб спробувати розв'язати фінансові питання. Але перед поїздом мені треба було заробити кошти, щоб оформити закордонний паспорт. Тому я поїхав в Бердянськ до знайомого чоловіка на роботу. Там, через постійні відвідування богослужінь, слухання Слова Божого, у мене зникло бажання їхати на заробітки, і я зрозумів: **якщо цілком довірюся Богу, то Він знає, як допомогти мені.** Тепер я бачу, як сильно Бог благословив мене. Він досі багато трудиться наді мною, відповідає на мої молитви.

Бог дав мені прекрасну дружину! Разом з Марією ми працюємо для Бога. У моєму серці було бажання, як в Ісуса Навина, який казав: «Я та дім мій будемо служити Господеві». Ще навіть не знаючи, хто буде моєю дружиною, я знав одне: ми будемо разом служити Господу. Щиро дякую Богу за Його турботу. **Ісус Христос – головний пріоритет нашого життя!**

...Сьогодні я нікому нічого не винен! Христос став відповіддю для мене. Бог покритив усі мої борги надзвичайним чином, зовсім не так, як я собі уявляв, за що дуже вдячний Богові!

Іван Калєв, м. Запоріжжя

P. S. Нині Іван та його дружина Марія – місіонери міжнародної місії «ХРИСТОС Є ВІДПОВІДЬ» (див. фото). Їхнє бажання, аби Христос став відповіддю для змучених гріхом сердець. Тому вони через слово і добрі справи проповідують Євангеліє: годують і допомагають безхатченкам; організують християнські дитячі центри, де дітки гарно проводять час, отримують подарунки та навчаються. Іван та Марія служать людям, які постраждали через війну в Україні.

Я, Гармаш Зінаїда Іванівна, за фахом вчителька, а мій чоловік Михайло – механізатор. Ми проживали в с. Городище за 500 м від кордону з РФ. Ми дуже вдячні християнській Церкві Христа Спасителя м. Турки за прихисток у перші дні війни, а також місіонеру Володимирі, з яким ми познайомились ще у 2011 році, коли були у Львові. Він став для нас рідним, справжнім...

24 лютого 2022 р. російські танки вдерлися в наше село, прогуркотили по вулиці, заїхали на пагорб і почали стріляти по будинках мирних мешканців. Я, мій чоловік та онук ховалися в погребі п'ять днів. Також постійно стріляли гради з території РФ.

Було дуже страшно й холодно сидіти в погребі. Світла і зв'язку не було, газові труби пошкоджені. На третій день я вночі вирішила піти до будинку, щоб взяти ковдру. Ніч була темна. Коли забігла до будинку, навіть не помітила, що немає вікон. Схопила ковдру, і в цю мить освітло спалахом будинок і пролунав вибух. Я впала на підлогу, поповзла до дверей, покинувши ковдру. Коли забігла в погріб, знову пролунав вибух. Пізніше дізналася, що загарбники спостерігали за нами через тепловізори.

Це був справжній жах: пробиті покрівлі в будинку, в усіх господарчих спорудах, розтрощений паркан, всі вікна повилітали...

На підвір'ї й навколо нього було вісім розривів снарядів.

Нарешті ми змогли зловити телефонний зв'язок, піднявшись на підвищення. Коли увімкнула телефон, то побачила, що нам телефонував місіонер-євангеліст Володимир. Він пропонував допомогу, згодом поповнив нам телефонний рахунок.

Далі агресори розпочали обшуки, погрози, ми довго не могли виїхати, але все-таки нам вдалося вирватися... Дорога була небезпечна, їхали 13 годин до Дніпра полями, ховалися в лісі під Святогірськом.

З Дніпра добіралося евакуаційним потягом до Львова. Володя організував нам нічліг у Львові, в квартирі християн, його друзів. Вранці господиня нас відправила в Турку до Володі, де члени місцевої церкви нас тепло зустріли, розмістили у гуртожитку, нагодували, забезпечили продуктами. Після довгих безсонних ночей ми вперше відчули себе захищеними.

Від щирого серця дякуємо Церкві Христа Спасителя (всім її членам) за чуйність, милосердя, за сердечність, за допомогу. Ви робите добру справу!

«Хто робить добро, той від Бога, а хто робить зло, той не бачив Бога» (3 Ів. 1:11)

«А ви, браття, не втомлюйтеся чинити добро!» (1 Сол. 3:13)

ВІДПОВІДЬ БОЖА

Мене звали Наталя. Працюю в приватному садочку м. Луцька більше 6 років. В 2021 році власниця житла, де ми проживали, дуже підняла орендну плату. На початку місяця постав вибір: платити чи виселятися? Ми вирішили виїжджати, хоча ще не було куди. Ситуація була складна, тому я вирішила щиро помолитися до Бога. Одразу після молитви на Internet-сайті знайшла оголошення «від власника» про здачу хорошої квартири. Такі оголошення зустрічаються дуже рідко. Квартиру перед нами дивилися ще декілька людей, тому що вона зручно розташована в хорошому районі міста. Бог так зробив, що зберіг її саме для нас завдяки молитві. Власник житла ви-

явився порядним молодим чоловіком, а його мама – щирою християнкою.

В такій квартирі було зручно жити та приємно проводити час з молоддю Церкви.

ДЯКУЮ БОГОВІ, ЩО ЧУЄ ТА ВІДПОВІДАЄ НА МОЛИТВИ!

«Просіть і буде вам дано, шукайте і знайдете, стукайте і відчинять вам»

Євангелія від Матвія, 7:7

ІСТОРІЯ СВЯТА ПАСХИ

Не всі ті, хто святкують Пасху (Великдень), чітко знають: що ж означає це свято? Для пояснення терміну свята Пасхи, трохи згадаймо історію цього свята.

Слово «Пасха» буквально означає: перескочити, обминути. Тобто хтось когось обминув, не зачепив. Кого

саме?

В Біблії записана історія про те, як євреї 400 років перебували в єгипетському рабстві, Бог послав Мойсея вивести цей народ з полону, але фараон вперто не бажав відпускати євреїв. Десять кар були наслані на Єгипет, щоб змусити фараона відпустити Божий народ. Остання кара –

ангел смерті буде проходити по домівках і знищувати первенців (від скотини до людини). Щоб цей ангел смерті обминув (перескочив) єврейські сім'ї, Бог дав повеління кожній родині у своїй оселі заколотися ягняткою і його кров'ю помазати косяки вхідних дверей, а те ягнятко запекти на вогні та з'їсти всією сім'єю. Хто послушався Божого наказу, той залишався живим, неушкодженим, а хто не повірив і не зробив за Божою вказівкою, той наражав свою сім'ю на вірну смерть. Отож, після свого визволення з єгипетського полону, євреї святкують Пасху, як пам'ять про це.

Той пасхальний агнець був прообразом Ісуса Христа – Агнця, Який прийшов на цю грішну землю, щоб померти за нас, стався жертвою за наші гріхи: «Оце Агнець Божий, що на Себе гріх світу бере!» (Ів.1:29). Таку характеристику Ісусу Христу

дав Іоанн Хреститель.

Отже, вже давно настав час Божої благодаті, і не потрібно приносити в жертву ягнятко, бо Ісус Христос – досконала жертва, яка раз і назавжди окроплює Кров'ю «одвірки людського серця». Тобто нині кожна людина може кров'ю пасхального Агнця (тобто Ісуса Христа) помазати «косяки дверей свого серця» і таким чином уникнути вічної погібелі.

Як це практично зробити? Насамперед повірити в це! Хто повірив в Ісуса Христа згідно з написаним в Євангелії, той під знаком крові Агнця Божого, і ангел-губитель його обминає. Віра такої людини працює і призводить її до щирої молитви, до особистих зусиль в пошуках Бога. Така людина усім серцем сповідує свої гріхи перед Отцем в ім'я Ісуса Христа – Спасителя і стає на шлях слідування за Христом, як своїм особистим Спасителем.

Отже, старозавітна Пасха – це історичне минуле, а до

всіх людей нині прийшла новозавітна Пасха – Ісус Христос. Як написано в Новому Завіті: «Наша Пасха – Христос, за нас у жертву принесений» (1Кор.5:7).

Християни, які нині святкують Пасху, згадують смерть і воскресіння Ісуса Христа. Він не тільки помер, а й воскрес: «Та нині Христос воскрес із мертвих, первісток серед покійних. Бо смерть через людину, і через Людину воскресіння мертвих. Бо так, як в Адамі вмирають усі, так само в Христі всі оживуть, кожен у своєму порядку: первісток Христос, потім ті, що Христові, під час Його приходу» (1Кор.15:20-23). У цих словах суть святкування Пасхи!

Отже, нехай кожен християнин дасть собі відповідь на головне питання: «ЧИ ПОМАЗАНІ КОСЯКИ МОГО СЕРЦЯ КРОВ'Ю БОЖОГО АГНЦЯ – ІСУСА ХРИСТА?»

Петро Українець

ДОРОГИЙ ЧИТАЧУ!

Ісус Христос, Котрий переміг смерть і воскрес, запитує у тебе: «Чи ти віриш Мені щодо свого власного воскресіння та життя вічного?»

Варто знати, що наше смертне тіло є тимчасовим одягом нашої безсмертної душі. Самим Богом закладена у середину кожної людської душі віра у свого Творця й у вічне майбутнє після земного тимчасового життя...

Основний стержень істинної віри в Бога полягає саме в тому, що людина вірить у воскресіння Ісуса Христа і в те, що вона також воскресне.

«Промовив до неї Ісус: Я – воскресіння й життя. Хто вірує в Мене, хоч і вмере, буде жити. І кожен, хто живе та хто вірує в Мене, повіки не вмере. Чи ти віруєш в це?» (Євангелія від Іоанна, 11:25-26).

НЕ ЙДИ У ВІЧНІСТЬ БЕЗ ВІРИ В ТОГО, ХТО ВОСКРЕС!

МОЛИТВА ПОКАЯННЯ ГРІШНИКА

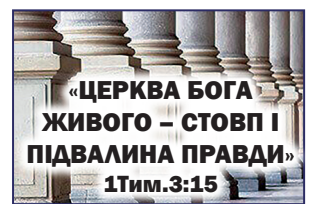
ОТЧЕ НЕБЕСНИЙ!

В ім'я Ісуса Христа будь милостивий до мене, грішника, і

пробач всі мої гріхи. Зайди Духом Святим до мого серця, очисти мене від усякого гріха. Господи Ісусе, будь моїм Спасителем і Пастирем! Керуй надалі усім моїм життям. Я сповіду Тебе, Ісусе Христе, своїм Господом Богом і Спасителем. Я вірю, що кров Ісуса Христа пролилася й за мої гріхи. Я дякую Тобі, Боже, за те, що чуєш мою молитву, і я з повною вірою приймаю спасіння в ім'я Ісуса Христа. Амінь.

СЬОГОДНІ, ЯК ПОЧУЄТЕ БОЖИЙ ГОЛОС, НЕ РОБІТЬ ЗАКАМ'ЯНИЛИМИ ВАШІ СЕРЦЯ!

«ЦЕРКВА БОГА ЖИВОГО – СТОВП І ПІДВАЛИНА ПРАВДИ»
1Тим.3:15

Сьогодні немає часу, завтра не буде сил, а післязавтра може не стати нас...

ПОСПИШИ ПРИМИРИТИСЯ З БОГОМ!

НЕ ЗАЛИШАЙСЯ НАОДИНЦІ ЗІ СВОЇМИ ПРОБЛЕМАМИ!

СПИШИ ДО ЦЕРКВИ ХРИСТОВОЇ!

Там щирі люди, які люблять Бога. Вони завжди тобі ДОПОМОЖУТЬ!

ВИХІД Є!

ІСУС ЛЮБИТЬ ТЕБЕ!

Запрошуємо:

ШЛЯХ ДО ПРИМИРЕННЯ З БОГОМ ЛЕЖИТЬ ЧЕРЕЗ ПОКАЯННЯ В ГРІХАХ В ІМ'Я ІСУСА ХРИСТА

РАДІОПЕРЕДАЧА «ЖИВА НАДІЯ»

ТРАНСЛЮЄТЬСЯ ЩОНЕДІЛІ о 16-05 та щоп'ятниці о 21-10 на хвилях «СВІТЛОГО РАДІО»; щовівторка та щочетверга о 18:00 за київським часом на українському радіо «МЯК ВІРИ»

Сайт радіопередачі «ЖИВА НАДІЯ»: www.dorogadoboga.com.ua

Ви можете БЕЗКОШТОВНО замовити в нашому офісі в Києві Новий Завіт та деякі інші християнські книги.

АДРЕСА ДЛЯ ЛИСТІВ:

Ненсі Зінчик
радіопередача
«Жива надія»
вул. Онискевича, 3
м. Київ, 03115